

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura com a "Honoris Causa" per
la Universitat de València a Amartya
Kumar Sen

Discurs del Sr. Ramón Lapiedra i Civera

València, 12 d'abril de 1994

Com ha posat en relleu el Professor Emèrit Bono, en la seua 'laudatio', el currículum acadèmic del professor Sen és aclaparador, com ja figurava en la documentació que la Facultat d'Econòmiques adjuntava a la sol·licitud que adreçà al Rectorat perquè se'l nomenara Doctor Honoris Causa per la nostra universitat, una distinció que el currículum justificava plenament. Així ho entengueren la Comissió de Doctorat, primer, i la Junta de Govern, després, que en va prendre la decisió, i hui hem tingut la satisfacció de realitzar aquest acte solemne d'investidura, el qual amb aquestes paraules meues arriba a la seua recta final.

Però no és únicament la novetat, la profunditat i el volum de les aportacions del Doctor Sen en els camps de l'Economia, la Sociologia, la Ciència Política, i la Filosofia Moral, el que ha justificat plenament la distinció que li ha acordat la nostra universitat, sinó també el compromís profundament ètic de la seua obra intel·lectual: un compromís farcit de conseqüències prometedores per a l'aprofundiment de la democràcia, la superació del conflicte nord-sud, i les aspiracions per a aconseguir un veritable progrés, econòmic i social, per a la generalitat dels humans.

De tot això cal concloure que, si la imposició d'un doctorat Honoris Causa és sempre un motiu de satisfacció per a la Universitat de València, la imposició de hui ens és particularment satisfactòria. Perquè havia parlat fins ara, doctor Sen, del honor justificat que vos retia la nostra institució, però ens cal també parlar de l'honor que ens heu fet, des de la vostra categoria intel·lectual i acadèmica, en acceptar la distinció que vos hem oferit en voler acudir a casa nostra per a la cerimònia de lliurament.

Doctor Amartya Kumar Sen: espere i desitge que l'estada que haureu fet entre nosaltres vos haurà estat i vos serà grata, i vos pregue que d'ara endavant vos sentiu per sempre més membre del nostre claustre de doctors, tot compartint amb nosaltres, encara que siga des de la distància física que ens puga separar, les vostres preocupacions i el vostre deler de coneixement, i de justícia i llibertat, que són també la passió i substància de la nostra institució.